

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμ. Πρωτ. 3291/2000

ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ: 333/2000

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΜΗΜΑ Γ'

Συνεδρίαση της 8ης Ιουνίου 2000

Σύνθεση

Προεδρεύων : Χρ. Τσακούρας, Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Νομικοί Σύμβουλοι : Γρ. Κρόμπας, Α. Τζεφεράκος, Βλ. Ασημακόπουλος, Β. Κοντόλαιμος, Κ. Καποτάς, Δ. Παπαδόπουλος, Ι. Σακελλαρίου.

Εισηγήτρια : Ευγενία Βελώνη, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμός Ερωτήματος: 1021850/2003/Β0010/24 Απριλίου 2000 Υπουργείου Οικονομικών (Γενική Δ/νση Δημόσιας Περιουσίας και Εθνικών Κληροδοτημάτων, Δ/νση Δημόσιας Περιουσίας - Τμήμα Γ').

Περίληψη Ερωτήματος: Εάν είναι νόμω δυνατή η απευθείας και άνευ δημοπρασίας ανανέωση της μισθώσεως τμήματος αιγιαλού σε περίπτωση που η μισθώτρια δεν διαθέτει γειτονική προς τον αιγιαλό ιδιοκτησία και ενόψει του γεγονότος ότι το Δημόσιο έχει ήδη παραχωρήσει με σχετική απόφαση την εκμετάλλευση του αιγιαλού στην συγκεκριμένη περιοχή στον οικείο Δήμο. Σε αποφαστική δε περίπτωση, ενόψει του ότι η μίσθωση λήγει στις 11.7.2000, εάν είναι δυνατή η παράταση της μέχρι την λήξη της θερινής περιόδου.

Επί του ως άνω ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους γνωμοδότησε ομοφώνως ως εξής :

1. 1. Ο αιγιαλός αποτελεί, κατά ρητή επιταγή του α.ν. 2344/40 (άρθρ. 1) και του Α.Κ. (άρθρ. 967) κοινόχρηστον πράγμα και δὴ ἐκτός συναλλαγῆς, ἀνήκον στο Δημόσιο, το οποίο προστατεύει και διαχειρίζεται τούτο (Ε.Δωρῆς Τα Δημόσια Κτήματα Αιγιαλός και Παραλία Τομ. Β' Τεύχος Δ' σελ. 31 επ. με παραπομπές σε Σ.Τ.Ε. 2130/65 ΕΔΔΔ 10.76, 2196/68 ΕΔΔΔ 13.180, 3184/77 ΝοΒ 26.422, 1191/83, 1133, 3453/85, Α.Π. 1021/73 ΝοΒ 22.632, 776/78 ΕΕΝ 45.796, Α. Γεωργιάδης-Μ. Σταθόπουλος Αστικός Κώδιξ Τόμος Ε' σελ. 157, Σ.Τ.Ε 2122/99, Ν.Σ.Κ. 685/66, 590/93, 114/94 κ.α).

2. Επί του αιγιαλού, είναι δυνατή κατ' αρχήν η παραχώρηση ιδιαίτερων δικαιωμάτων κατ' εφαρμογή του άρθρου 970 ΑΚ, σύμφωνα με το οποίο επί πραγμάτων κοινῆς χρήσεως δύναται δια παραχωρήσεως της Αρχῆς, κατὰ τους ὅρους του νόμου, ν' ἀποκτηθοῦν ιδιαίτερα δικαιώματα, ἐφ' ὅσον δι' αὐτὸν ἐξυπηρετεῖται ἢ δὲν ἀναιρεῖται ἡ κοινὴ χρήση, ἡ οποία ὅπως δέκεται ἡ ἐπιστήμη και ἡ νομολογία ἀποτελεῖ νομικὴ ιδιότητα των κοινοχρήστων πραγμάτων (Απ. Γεωργιάδης - Μ. Σταθόπουλος ο.π. με παραπομπές σε ΣτΕ 1377/71, 2799/1972, 61/74, 2093/1978, 2188/1982 4807/1987) και του άρθρου 60 παρ. 1 του ἀπὸ 11/12.11.1929 Π.Δ/τος "Περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων" σε συνδυασμὸ με το ἀρθρο 30 του αὐτοῦ δ/τος διὰ των οποίων προβλέπεται ἡ δυνατότητα, κατόπιν δημοπρασίας, παραχωρήσεως (μονοετούς ἢ πολυετούς) της χρήσεως του αιγιαλοῦ δια τους στην διάταξη του ἀρθρου 60 αναφερόμενους σκοπούς, (ἰδρυση θαλασσίων λουτρῶν, κέντρων ἀναψυχῆς, ἀθλητικῶν παιδιῶν κ.λ.π.), ἐφ' ὅσον δὲν παραβιάζεται πάντως, ο προορισμὸς αὐτὸς ως κοινοχρήστων (παρ. 1), ως και ἡ ἀνευ δημοπρασίας, ὑπὸ ορισμένους ὅρους χορήγηση ἀπλῆς χρήσεως ἐπὶ μισθῶματι του αιγιαλοῦ και μέχρι ἐνὸς ἐτους στους ἔχοντες γειτονικὲς ιδιοκτησεις ἢ καταστήματα (παρ. 2) (Ε. Δωρῆς ο.π. σελ. 35 με παραπομπές σε ΣτΕ 1377/71, 2799/72 ΕΔΔΔ

19.39, 61/74 ΕΔΔΔ 18.248, 2996/80 ΕΔΔΔ 25.229).

3. Η κατά τα ανωτέρω παρακώρηση ιδιαιτέρων δικαιωμάτων κοινωχρήστων πραγμάτων αποτελεί διοικητική πράξη παρακώρηση αδειας χρήσεως των χώρων αυτών και συνιστά έννομη σχέση δημοσίου και όχι ιδιωτικού δικαίου (ΣτΕ 921/1948). Δεν πρόκειται συνεπώς, για δικαιώματα του ιδιωτικού δικαίου, ειδικά ή ενοχικά, ο δε παρακωρησιολόχος αποκτά έναντι της διοικητικής αρχής υποκειμενικό δικαίωμα ιδιαίτερης χρήσεως του κοινωχρήστου κατά τους όρους της παρακωρητηρίου πράξεως (Α. Γεωργιάδης-Μ. Σταθόπουλος ε.π. σελ. 194 παρ. 3 με παραπομπές σε Κυριακόπουλο παρ. 125 10, Τούση παρ. 18 σπρ. 1, Γεωργιάδης-Εγκυριαδης παρ. 12 1115α).

Επομένως, οι εν λόγω παρακωρητηρίες πράξεις αποτελούν διοικητικές πράξεις που εκδίδονται κατ' ενάσκηση δημοσίας εξουσίας, υποκαίμενες και σε προσβολή με αίτηση ακυρώσεως τόσο από εκείνον τον οποίο αφορά η οικιακή άδεια, όσο και από κάθε τρίτο του οποίου περιλαμβάνεται από την κορήνηση της αδειας το δικαίωμα χρήσεως του κοινωχρήστου πραγματος, (ΑΓ. Γεωργιάδης - Μ. Σταθόπουλος ε.π. σελ. 169 επ. με παρ. σε ΣτΕ 41/1929, 1102/57, ΠΠΔΔ 19394/1959 ΕΕΝ 21.238, ΑΓ 1931/1990 ΝοΒ 29.668, ΣτΕ 2996/1980 ΕΔΔΔ 25.229, Ν.Σ.Κ. 729/1999, ΣτΕ 1708/1995), της γανόμενης παρακωρήσεως μη αποτελούσης μίσθωση επί κοινωχρήστων πραγμάτων, αλλά ιδιαίτέρου δικαιώματος καθαρά και μόνο χρήσεως αυτών για συγκεκριμένο κάθε φορά σκοπό. Χαρακτηρίστηκε και ως "μισθωση" κοινωχρήστου, προφανώς περιγραφικά και όχι με νομική σημασία, αφού πρόκειται για πράγματα ανεπίδεκτα συναλλαγών, θα πρέπει δε να γίνει δεκτό ότι σε όλες τις περιπτώσεις παρακωρήσεως ο όρος "εκμίσθωση" χρησιμοποιείται με την έννοια της παρακωρήσεως έναντι καταβολής ανταλλάγματος και όχι με την έννοια της εκμίσθωσης κατά τον Α.κ. Α. Γεωργιάδης - Μ. Σταθόπουλος

ο.π. σελ. 178 παρ. 3, 172 με παραπομπές σε ΣτΕ 193/1929, ΣτΕ 118/1932, Μπαλιτ παρ. 208, Γούσης παρ. 18, Δαγτόγλου 1248 και ΣτΕ 99/81-άλλως Χ.Παπαδόκης Σύστημα Εμπορικών Μισθώσεων Τόμος Ι σελ. 301 με παραπομπές σε 47 1820/80 Νομ 29 1960, 1063/84 Νομ 30.765, ΕΑ 5218/87 Αρμ. Α, 39.654). Τη φύση δε των ως άνω παρακωρητηρίων πράξεων, ως πράξεων που απορρέουν από διοικητική αρχή και ενόσκηση δημοσίας εξουσίας, δεν μεταβάλλει η τυχόν υπογραφή συμβάσεως μεταξύ διοικητικής αρχής και παρακωρησιούλου. (π.κ. άρθρ. 60 παρ. 1 και 2 σε συνδ. προς άρθρο 30 του 6/τος της 11/12.11.1929), γιατί τέτοια σύμβαση παρακωρήσεως κοινοκρήστων δεν κρείται αυτή πράξη συμβαιτικού περιεχομένου, 177' υποβάλλεται απλώς στην πρόθεση και 17' εν περιουσία θέσμευση του παρακωρησιούλου, η οποία θέσμευση ευθέως προκύπτει από την αποδοχή της διοικητικής πράξεως παρακωρήσεως (Α.Γεωργιάδης-Μ.Σταθόπουλος ο.π. σελ. 172 με παραπομπές σε ΣτΕ 1102/1957, Ε.Δωρής ο.π. σελ. 35 επ.).

4. Οι παρακωρήσεις νεανιτέρων δικαιωμάτων χρήσεως κοινοκρήστων, ανεξάρτητα από το αν κρημαίνονται συνήθως για ορισμένο χρόνο, είναι δηλαδή πρόσκαιρες, είναι από φύση τους ελαθέρως ανακλητές (εξοίρεση αποτελεί η παραίτηση τόφον), σύμφωνα με τις γενικές αρχές που ισχύουν για την ανάκληση των διοικητικών πράξεων (Α.Γεωργιάδης - Μ. Σταθόπουλος ο.π. σελ. 174 με παραπομπές σε ΣτΕ 41/1929, 193/1929, 1103/1957). Η ανάκληση παρακωρητηρίων πράξεων δεν πρέπει να συγκρίεται με την άρνηση ή παράλειψη ανανεώσεως ορισμής χρήσεως του κοινοκρήστου πράγματος.

Η άρνηση ανανεώσεως, η άρνηση δηλαδή επανεκδόσεως της παρακωρησιόλης πράξεως, δεν είναι αντίθεση προς την τελευταία, αλλά αποτελεί πράξη νέα, αυτοτελή, ανεξάρτητα από την νομιμότητα της παρακωρήσεως και τους όρους και προκρίν, υπό τους οποίους τελούσε ή τους όρους δημοσίου συμφέροντος που συνδεόνταν μ'αυτή (Α.Γεωργιάδης-Μ.Σταθόπουλος ο.π. σελ. 174). Η σχετική κρίση

ανήκει στην διακριτική ευχέρεια της Διοικήσεως, πρέπει όμως να ερείδεται επί ειδικής διατάξεως, δεδομένου ότι η περίπτωση αγροεξώσεως κορηγηθείσης ήδη αδειας στο όνομα του ίδιου δικαιούχου και με τις ίδιες υποχρεώσεις (αυτοπρόσωπη χρήση) συνιστά εξαίρεση από τον κανόνα της με δημοπρασία αναδείξεως δικαιούχου ιδιαιτέρου δικαιώματος χρήσεως κοινοχρήστου χώρου. Τέτοια διάταξη είναι η του άρθρου 60 παρ. 2 του π.δ. της 11/12.11.1929, με την οποία προβλέπεται η χωρίς δημοπρασία κορήγηση αδειών απλής χρήσεως αιγιαλού, μέχρις ένα χρόνο, στους έχοντες γειτονικές ιδιοκτησίες ή καταστήματα, υπό τον όρο ότι δεν παραβιάζεται ο προορισμός του αιγιαλού ως κοινοχρήστου πράγματος (ΣτΕ 2696/1980), και η οποία, ως εξαιρετική διάταξη, είναι στενά ερμηνευτέα.

Το αυτό ισχύει και για την παράταση της παραχωρητηρίου πράξεως, η οποία είναι δυνατή μόνο όταν τούτο προβλέπεται από ειδική διάταξη.

II. Εκ του υπ' αριθμ. 1021850/2000/Β0010/2000 εγγράφου της Δ/σεως Δημόσιας Περιουσίας του Υπ. Οικονομικών σε συνδυασμό και με τα συνοδευόντα αυτό έγγραφα προκύπτουν τα ακόλουθα :

1. Με πλειοδοτική δημοπρασία, η οποία διεξήχθη από την Κτηματική Υπηρεσία Ν. Μεσσηνίας την 22.5.1996, για την μίσθωση κατά τις διατάξεις των άρθρων 30 και 60 του Δ/τος της 11/12.11.1929 και του α.ν. 2344/1940 τμήματος αιγιαλού χρονικής διάρκειας τεσσάρων ετών από της υπογραφής του σχετικού συμβολαίου στην περιοχή "Γλυφαδάκι" της Κοινότητας Ρωμανού Πυλίας εκτάσεως 342,92 μ², ανεδείχθη τελευταία πλειοδότρια η Αικατερίνη Αδαμοπούλου.

2. Η εν λόγω μίσθωση και το σχετικό πρακτικό εγκρίθηκαν δια της υπ' αριθμ. πρωτ. Π.Δ. 78/3.7.1996 αποφάσεως του Αναπληρωτή Περιφερειακού Διευθυντή Ν.Μεσσηνίας, ακολούθως δε την

12.7.1996 συνήφθη το υπ' αριθμ. 1551 μισθωτήριο συμβόλαιο.

3. Διά της υπ' αριθμ. πρωτ. 614/30.4.1997 αποφάσεως του Νομάρχη Μεσσηνίας, κατόπιν της από 0.4.1997 αιτήσεως της ως άνω πλειοδότηρας περί χορηγήσεως άδειας λειτουργίας υπαιθρίου αναψυκτηρίου ή στάσιμης καντίνας στον παραπάνω χώρο του αιγιαλού, χορηγήθηκε σ'αυτή άδεια ασκήσεως υπαιθρίου στάσιμου εμπορίου (καντίνας), ισχύουσα κατά ρητή πρόβλεψη της ως άνω αποφάσεως για όσο χρονικό διάστημα ισχύει η μίσθωση του χώρου αιγιαλού (σύμβαση 1551/1996), ήτοι μέχρι 11.7.2000.

4. Η κατά της αποφάσεως αυτής ασκηθείσα προσφυγή της Κοινότητας Ρωμανού Πυλίας απορρίφθηκε διά της υπ' αριθμ. πρωτ. 5627/15.9.1997 αποφάσεως του Νομάρχη Μεσσηνίας, προς αποκατάσταση, κατά τα σ'αυτή αναφερόμενα, "του οξυμόρου σχήματος από τη μία πλευρά το Δημόσιο να εισπράττει κρήματα από τον πολίτη παραχωρώντας δημόσιο χώρο με σύμβαση και από την άλλη πλευρά να μη υπάρχει δημόσια υπηρεσία να χορηγήσει άδεια λειτουργίας καταστήματος", ενόψει του ότι "μετά την υπογραφή του από 12.7.1996 μισθωτηρίου συμβολαίου και επί ένα έτος η μισθώτρια προσπαθούσε να πάρει άδεια λειτουργίας καταστήματος μέσω της Κοινότητας Ρωμανού αλλά η Κοινότητα, όπως ισχυρίζεται η μισθώτρια και εκ των υστέρων αποδείχθη, αρνείτο να χορηγήσει την εν λόγω άδεια, η οποία ήταν απαραίτητη να χορηγηθεί για να λειτουργήσει νομίμως το κατάστημα, με συνέπεια να λειτουργήσει το έτος 1996 παράνομα και να της έχουν επιβληθεί μινύσεις για το λόγο αυτό".

5. Με την από 15.12.1999 προς το Υπ. Οικ/κών αίτησή της η Αικατερίνη Αδαμοπούλου ζητεί "την απ'ευθείας ανανέωση για μία τριετία της υφισταμένης συμβάσεως μισθώσεως, ώστε να δυνηθεί να αποσβέσει τις μέχρι σήμερα δαπάνες του υπάρχοντος

εξαπλήρωσής. προβαλλόμενου περιεπέρω έρω "η τυχόν παρακώρση της κρήσεως του αιγιαλού στον αντίστοιχο δήμο, θα την εξαναγκάσει σε φραγματική σε νέα δημοπρασία και ενδεχομένως σε εξαναγκαστικό ανταγωνισμό με συνέπεια να αποστερηθεί τη μοναδική και ζωτικής σημασίας προσκόλλησή της".

ε. Επίσης του ως άνω λεπτομερώς εκτιθεμένου ιστορικού τίθεται το υπό κρίση ερώτημα, περί της υπάρξεως δυνατότητας απευθείας και άνευ δημοπρασίας ανακατάσχεσης της μισθώσεως στην ενδιαφερομένη, αν και αυτή δεν διαθέτει γειτονική με τον αιγιαλό ιδιοκτησία. Όσον για τόσον εφαρμογής η θανάτωση της παρ.2 του άρθρου 60 του Δ/τος της 11/12.11.1929, με την οποία επιτρέπεται η απευθείας παρακώρση της απλής κρήσεως αιγιαλού μέχρι ένα έτος πέρατος που έχουν γειτονικές προς τον αιγιαλό ιδιοκτησίες ή κτιστήματα και προά το Δημόσιο ήδη, ένα της π' άρθρου, πρωτ. 1057478/5496/ 2000/ 2.6.1999 αποφάσεως του Γενικού Δ/ντού της Γεν. Δ/νσης Παρ. και Εθν. Κληρονομ. άκει παρακώρσει, κατά τις διατάξεις του άρθρ. 49 του Ν. 1416/94 στον δήμο Πύλου Νομού Μεσσηνίας, τους εντός των διοικητικών ορίων του κοινοκρήστου κήρου αιγιαλού-παράλιας, με σκοπό ή την απ'ευθείας επίστασις εκμετάλλευσής τους, είτε την κορήγηση αδελών εκμεταλλευσής αυτών, σε ιδιώτες, με την προϋπόθεση να μη αναιρείται ο κοινοκρήστου χαρακτήρας τους και με τους ευεχέστερους όρους που τίθενται στη απόφαση αυτή, με την περαιτέρω επισήμανση ότι σύμφωνα με την περίπτωση α) της παρ. 1 του άρθρου 7 του ν. 2711/1999, με την οποία αντικαταστάθηκε η περίπτωση α) της παραγρ.1 άρθρου 4 του π.δ. 34/1995 "Περί κωδικοποιήσεως διατάξεων νόμων περί εμπορικών μισθώσεων", δεν υπάρχουν στις διατάξεις του π.δ. 34/1995 οι μισθώσεις κήρων εντός δημοσίων, δημοτικών ή κοινοτικών κήπων, ορίων, πόλεων και εν γένει κοινοκρήστου κήρων".

11. 1. Υπό τα δεδομένα αυτά και εφόσον των ήδη γενομένων δεσμών ότι δηλ. η παραχώρηση χρήσεως αιγυπτιακού, αδιαφορούμενου χαρακτηρίζεται ως "μίσθωση" και υπογράφεται υποχρεωτικά συμβόλαιο, το οποίο αποτελεί ενοικιαστική σχέση παραχώρηση εδαφών χρήσεως του αιγυπτιακού, της οικειότητας πράξεως αποτελούμενη διοικητική πράξη που εκδίδεται από την Ενοικιαστική Αρχή κατά ανάκληση δημοσίας εξουσίας, είναι προφανές ότι για της παραχώρησης της χρήσεως του αιγυπτιακού προς την παραχωρησιούχο Αικ. Αδαμοπούλου, αυτή απέκτησε έναντι της Διοικήσεως υποκειμενικό δικαίωμα χρήσεως του αιγυπτιακού κατά τους όρους της παραχωρησιούχου πράξεως, της εν λόγω παραχώρησης μη αποτελούμενη μίσθωση κατά την έννοια του ΑΚ. Η εν λόγω παραχώρηση και αφού η Διοίκηση δεν προέβη σε ανάκλησή της, λήγει για της παρέλευ του συμφωνηθέντος χρόνου, ήτοι την 11-7-2000, με αποτέλεσμα κατά νόμο διακοπή της ανανεώσεως ή παρατάσεως αυτής, δεδομένου ότι διάταξη του ειδικού νόμου περί αιγυπτιακού και παραλλοίς (α.ν. 2944/40), με τον οποίο ρυθμίζονται συστηματικά και λεπτομερώς όλα τα σχετικά με τον αιγυπτιακό θέματα, ή άλλα διάταξη που να προβλέπει ανανέωση ή παράταση του χρόνου της ως άνω παραχώρησης δεν υφίσταται, η δε επίκληση από την εφεύδρα υπηρεσία, αλλά και από την αιτιότητα, των περί εμπορικών μισθώσεων διατάξεων είναι αβυσσιτική, δεδομένου ότι, κατά τα προαναφερθέντα η ως άνω παραχώρηση δεν αποτελεί μίσθωση, ώστε να τίθεται ζήτημα εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων.

2. Παρ' όλα αυτά, εφαρμογή της Διατάξεως του άρθρ.60 του Δ/τος της 11/12-11-1929 δεν δύναται να γίνει, διότι η εν λόγω διάταξη, ως εξαιρετική, είναι εφαρμοστή στις περιπτώσεις που συντρέκουν οι ειδική περιοριστικώς αναφερόμενες προϋποθέσεις, (α.ν. Ν.Σ.Κ. 739/91, 548/93) που όμως, δεν συντρέκουν στην κρινόμενη περίπτωση, δεδομένου ότι δεν πρόκειται, περί πρόσωπου έχοντος γεννητικό προς τον αιγυπτιακό εδαφολογικό ή υπέδαφος.

3. Πέραν τούτων, κατά την παρακώφηση κατά της βιωσιμότητας του άρθρου 49 παρ.β του ν. 1416/1989, προς το Διεύθ. Πύλου Νομού Μεσσηνίας που αφορά τα δικαιωμάτων κτήν του κοινωκρήστου κώρου αγωγού, (στον οποίο από την ερωτήσα Υπηρεσία φέρεται να αμνησται και η στη Αιχι.Αδωνιπούλου παρακωρηθίσι), με σκοπό την επίτευχίσι εκμεταλλέουσι του από αυτόν ή την κορηγίσι αδείων εκμεταλλέουσι αυτού στους κτίθιτισι κατά τα αναφερόμενα στις οικιακές Δ1003/137 πα ΠΟΔ 5847-3-85 και Δ2618/425 ΠΟΔ 152/18-5-1987 εγκυκλίους, και μέρισι ανακλήουσι της ως άνω παρακωρηθίσι, το Δημόσιον στερηθήσι του δικαιώματος, όπως αναγιγίσι επί του ως άνω αγωγού ποσέσι διακωρηθίσι και επομένως όπως προβαίσι στην παρακώφηση της κρήουσι αυτής.

4. Τέλος, η καθυστέρηση παρακλήουσι αδείων λειτουργίσι καγίσισι στον κατά τα άνω παρακωρηθίσι κώρο επί ένα ετος δεν συνιστά κατά νόμο λόγο ανακλήουσι επί του κώρου ή παρακώφηση της γνομένησι παρακωρηθίσι. Θα μπορούσε ενδιακομένως να τεθεί μόνο ερώτημα επιστροφίσι του για τον χρόνο τούτο καταβληθίσι ανταλλάγματος (Μ.Σ.Κ. 999/93), αν και πρέπει να επισημανθήσι ότι η επιστρέψισι κατά τα προαναφερόμενα παρακώφηση κρήουσι αγωγού, αυτή λόγω δεν εξασφαλίσι στην παρακωρηθίσι την βιωσιμότητα της αμέουσι λειτουργίσι κατκλήουσι, η οποία άδεια βίβουσι από τις αρμόδιους κατά περίπτωση αρίσι, πρώτος το οποίο ασφαλώς γνέουσι ή πληροθέουσι, αναλαβούσι και τον οικιακό - κώροσι της μη κορηγίσι ή αμέουσι κορηγίσισι οικιακής αδείσι και το οποίο αναφεράσι, άλλωστε οπίσι τόσο στην συγκριτική υπί αριθμ. Π.Δ. 78/3.7.1996 απόφηση του Αναπληρωτή Περιφερειακού Δ/τιή Ν. Μεσσηνίας, όσο και στο υπογραφέην ανακοούσι υπί αριθμ. 1.551/1996 συμβόλουσι. Αναφεράσις άμως τούτων, ανέφαι του ίσι, όπως αναφεράσι, στην υπί αριθμ. 5827/15.9.1987 απόφηση της Γενικής Προσωπείσι Περιφέρεισι, κατά τον χρόνο τούτο η Αιχι.Αδωνιπούλου.

Λειτουργήσει το κατάστημα. Λόγος τέτοιου επιστροφής είναι προφανές ότι δεν τίθεται, είναι δε ανακριβές το ότι η ως άνω έκταση κατόπιν του λογιστικού περίπου έτος μετά την παρακώρση, όπως αναφέρεται στο έγγραφο της αρμόδιας υπηρεσίας.

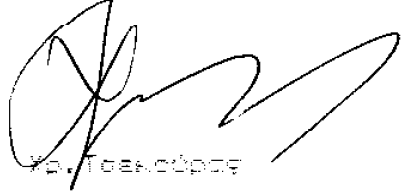
VII. Κατά ακολουθίαν των προεκτεθέντων, στο τιθέμενο ερώτημα απύξαι αρνητική απάντηση.

Η Επιτροπή

Εθεωρήθη

Αθήνα, 21/6/2000

Ο Πρόεδρος του Τμήματος

Κα. Τσακούρας

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

